

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره:

شماره چاپ:

شماره ثبت:

لرالموتین
لر نماینی
جهت اقدام
۱۳۹۷/۱۲/۲۰

طرح نمایندگان

عادی یک فوریتی دو فوریتی سه فوریتی

حسین میرمحمد صادقی

معاون قوانین مجلس شورای اسلامی

.....
.....
.....
.....
.....

عنوان:

مدیریت تعاون صنایع

معاونت قوانین: بررسی و اظهار نظر نماید.

دبیر هیأت رئیسه

امضاء

این طرح در جلسه علنی شماره ۳۰۱... روز ۲۰/۱۲/۹۷ مورخ ۹۷/۱۲/۲۰ مجلس شورای اسلامی

عادی یک فوریتی دو فوریتی سه فوریتی
مطرح گردید و به صورت
اعلام وصول گردید.

دبیر هیأت رئیسه

امضاء

۹۷/۱۲/۲۰

مجلس شورای اسلامی
معاونت قوانین
این طرح در جلسه علنی ۳۰۱ مورخ ۹۷/۱۲/۲۰
اعلام وصول و در دفتر طرح ها و لوایح دبیرخانه اداره کل قوانین
به شماره ثبت ۵۵۵ و شماره ترتیب چاپ ۱۲۳۵
درج گردید

تذکره: اعلام وصول این طرح در اجرای ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ پس از اخذ نظر معاونت قوانین و در صورت عدم مغایرت آن با مواد آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی امکان پذیر خواهد بود.

دفتر معاونت قوانین
تاریخ: ۱۳۹۷ / ۱۲ / ۲۰
شماره: ۱۱۲۷/۲۰

معاونت قوانین
اداره کل تدوین قوانین

صفرم:

یکی از مشکلاتی که این روزها در کشورش صدآسختیم استفاده نادر
از راننده های محترم حوضه اقصای و فواید و نمان در پی آموختن
است که تعارض منافع در آن وجود دارد در این طرح عمل شده
مواضع تعارض منافع که کشور مدیری است در پی در پی است

متن پیش نویس طرح مدیریت تعارض منافع

فصل اول: کلیات

بخش اول: تعاریف و مشمولین

ماده 1: واژگان و اصطلاحات به کار رفته در این قانون به شرح زیر تعریف می شوند:

(1) **تعارض منافع:** عبارت است از موقعیتی که منافع شخصی مشمولان این قانون با انجام بی طرفانه و بدون تبعیض وظایف حرفه‌ای و اختیارات قانونی آنها دچار تعارض گردد.

(2) **وظایف حرفه‌ای:** آن دسته از وظایفی است که قانون برای پست سازمانی اشخاص تعیین نموده یا به موجب حکم یا قرارداد یا اقتضات شغلی وظایفی برای وی پیش بینی شده است.

(3) **مدیریت تعارض منافع:** کلیه اقدامات و تدابیر اداری، نظارتی، قضایی و شبه قضائی لازم برای پیش‌گیری از ترجیح منافع شخصی بر منافع عمومی.

(4) **منافع شخصی:** منظور منفعی است اعم از بالفعل و بالقوه، مالی غیرمالی که تماماً یا جزئاً عاید یک شخص، بستگان، شرکا یا نمایندگان او می‌شود.

(5) **بستگان:** افراد دارای قرابت نسبی یا سببی از هر یک از طبقات سه گانه تا درجه دوم¹ با اشخاص مشمول این قانون یا دارای قرابت نسبی یا سببی از طبقات اول و دوم تا درجه دوم با برادر و خواهر یا با عروس یا داماد اشخاص مشمول این قانون. فرزندخوانده از نظر قرابت در حکم فرزند است.

(6) **نهادهای عمومی:** موسسات، سازمانها و نهادهای وابسته به دولت به معنای عام کلمه شامل تمام ارگان و اجزاء آن و همچنین مؤسسات خصوصی حرفه‌ای عهده‌دار خدمات عمومی که به عنوان نمونه دربرگیرنده مجموعه‌های ذیل می باشد:

نوع اول: قوای مقننه، قضائیه و مجریه اعم از وزارتخانه‌ها، موسسات، دانشگاه‌ها و شرکتهای دولتی،

موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی، موسسات انتفاعی وابسته به دولت، بانک‌ها و موسسات اعتباری دولتی، شرکت‌های بیمه دولتی و همچنین دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است، اعم از این که قانون خاص خود را داشته یا از قوانین و مقررات عام تبعیت نمایند نظیر وزارت جهاد کشاورزی، شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران، سازمان توسعه

¹ مراد از این عبارت مستنداً به ماده 862 قانون مننی عبارت است از:

1- طبقه اول: پدر و مادر، اولاد و اولاد اولاد (نوه)

درجه اول: پدر و مادر و اولاد متوفی

درجه دوم: اولاد اولاد (نوه‌ها)

2- طبقه دوم: اجداد (پدر و مادر بزرگ) و برادر و خواهر و اولاد آنها

درجه اول: جد (پدر پدر و پدر مادر) و جد (مادر پدر و مادر مادر) و برادر و خواهر

درجه دوم: پدر جد و مادر جد و پدر جد و مادر جد و فرزندان برادر و خواهر

3- طبقه سوم: عمات (عمه و عمه) و عمات (عمو) و اخوان (دایی) و خالات (خاله) به عنوان درجه اول و اولاد آنها به عنوان درجه دوم

و نوسازی صنایع معدنی ایران، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان صدا و سیما جمهور اسلامی ایران، آتش نشانی، اورژانس، شهرداری، سازمان تامین اجتماعی و تمامی موسسات و شرکت های تابعه یا وابسته به آن ها.

نوع دوم: واحدهای زیر نظر مقام رهبری اعم از نظامی و غیرنظامی و تولید آستان های مقدس و موقوفات و بنیادها و نهادهای انقلاب اسلامی و موسسات و شرکت های وابسته به آنها
نوع سوم: شوراهای اسلامی شهر و روستا، بخش، شهرستان، استان و شورای عالی استان ها
نوع چهارم: مجمع تشخیص مصلحت نظام، شورای نگهبان، شوراهای عالی نظیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، شورای عالی امنیت ملی، شورای عالی فضای مجازی
نوع پنجم: اشخاص حقوقی غیر از موسسات عمومی که طبق قانون عهده دار یک یا چند امر عمومی باشند مانند کانون وکلای دادگستری، سازمان نظام پزشکی، سازمان نظام مهندسی، اتاق های بازرگانی، کانون کارشناسان رسمی دادگستری، مجامع صنفی، دانشگاه آزاد و دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی غیردولتی و مدارس غیردولتی

7) نهاد وابسته: هر شخصیت حقوقی که در کنترل مدیریتی نهادهای عمومی بوده یا به نحوی از بودجه نهادهای عمومی مذکور استفاده نمایند.

8) هدیه: منظور از هدیه، عبارت است از اعطای مستقیم یا غیر مستقیم هرگونه تسهیلات، مال، امتیاز، منفعت، ابراء، تخفیف یا حق مالی یا غیر مالی

ماده 2: اشخاص مشمول این قانون عبارتند از:

- 1- کلیه اشخاصی که به هر نحو رئیس، مدیر، مسئول یا مقام هم تراز آنها در نهادهای عمومی نوع اول و دوم هستند.
- 2- کلیه اعضای نهادهای عمومی نوع سوم و چهارم
- 3- کلیه اشخاصی که به هر نحو رئیس، مدیر، مسئول یا مقام هم تراز آنها د عضو هر نوع از هیئت های مدیریتی و تصمیم گیر در نهادهای عمومی نوع پنجم باشند.

ماده 3: موارد رد دادرسی و تعارض منافع اشخاص در بخش خصوصی جز در موارد مذکور در این قانون از شمول این قانون خارج بوده و تابع قوانین و مقررات مربوط است.

بخش دوم: مسئولیت اجرای قانون

ماده 4: مسئولیت نظارت بر حسن اجرای این قانون، بر عهده سازمان بازرسی کل کشور خواهد بود.
ماده 5: سازمان بازرسی کل کشور مکلف است سالانه گزارش جامعی در خصوص ارزیابی موقعیت های ساختاری موجود در نهادهای عمومی که موجب ایجاد تعارض منافع شخصی مشمولان با انجام بی طرفانه و بدون تبعیض وظایف حرفه ای و اختیارات قانونی آنها می شود، تهیه نموده و ضمن ارائه به عالی ترین مقام نهاد مذکور و رؤسای قوا، آن را در دسترس عموم قرار دهد.

تبصره: عالی‌ترین مقام هر یک از نهادهای عمومی موظف است ترتیباتی اعم از دستورالعمل، بخشنامه و... جهت مدیریت و حتی المقدور رفع موقعیت‌های تعارض منافع ساختاری اتخاذ نموده و شرح آن را به سازمان بازرسی کل کشور گزارش نماید.

بخش سوم: سامانه جامع منافع

ماده 6: سازمان اداری و استخدامی کشور موظف است حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون سامانه جامع منافع مشتمل بر اطلاعات ذیل را راه اندازی نموده و بر تأمین و بروزرسانی اطلاعات مذکور نظارت نماید:

- 1) فهرست هرگونه درآمدها، دریافتی‌ها و مزایای مشمولین این قانون از هر محل به همراه مستندات مثبت آن به نحوی که میزان ناخالص پرداختی به هر یک از مشمولین به تفکیک مجاری مختلف پرداخت در آن مشخص باشد.
- 2) فهرست مشخصات سجلی، تابعیت، مدارج تحصیلی، مسئولیتها (تاریخ انتصاب و محل خدمت)، احکام سرپرستی، تصدی و سوابق شغلی مشمولین این قانون به طور کامل
- 3) فهرست کلیه دارایی‌های مشمولین این قانون اعم از اموال غیرمنقول، سهام، سرمایه گذاری مالی داخلی و خارجی، سپرده‌های موجود در بانکها، موسسات مالی و صندوق‌ها، وسایل حمل و نقل، وام‌ها
- 4) فهرست عضویت و فعالیت در احزاب سیاسی، اجتماعی، مجامع اصناف، سازمانهای مردم نهاد و خیریه‌ها، شرکت‌های خصوصی و تعاونی
- 5) معاملات با ارزش بیش از 100 میلیون تومان

ماده 7: کلیه نهادهای عمومی مکلف اند در راستای اجرای مفاد این قانون همکاری لازم اعم از تبادل پایگاه‌های داده و دیگر منابع اطلاعاتی را با سازمان اداری و استخدامی داشته باشند.

ماده 8: سازمان اداری استخدامی موظف است ضمن نظارت بر فرایند درج اطلاعات مذکور در سامانه طی دوره‌های سالانه گزارشی مبنی بر وضعیت موجود سامانه، اقدامات خود در راستای تحقق کامل سامانه مذکور و همکاری نهادهای عمومی مکلف در این زمینه تهیه نموده و در دسترس عموم قرار دهد.

ماده 9: تمامی مشمولین این قانون نسبت به تکمیل و صحت اطلاعات مندرج در سامانه پس از یک ماه از شروع به کار سامانه مسئول می‌باشند و باید اطلاعات خود را در این سامانه طی دوره‌های شش ماهه به روز رسانی نمایند.

تبصره: مشمولین موظفند اطلاعات معاملات با ارزش بیش از یک میلیارد ریال را حداکثر ظرف مدت 15 روز از زمان انعقاد در سامانه ثبت نمایند.

ماده 10: درج کامل اطلاعات و بروزرسانی آن توسط هر یک از مضمولین این قانون شرط تصدی پست خواهد بود و در صورت کشف هرگونه تخطی، متخلف به انفصال از 6 ماه تا دو سال محکوم شده و تمامی دریافتی های وی در حکم تصرف در اموال عمومی است.

ماده 11: کلیه نهادهای عمومی موظفند ظرف مدت یک سال از تصویب این قانون ضمن شناسایی مصادیق تعارض منافع آیین اجرایی مدیریت تعارض منافع نهاد خود را با توجه به مفاد مقرر در این قانون تصویب و در سامانه جامع منافع منتشر نمایند.

بخش چهارم؛ گزارش دهی تخلف

ماده 12: چنانچه شخصی با داشتن دلایل معقول و متعارف، وقوع تخلف از هریک از مقررات مذکور در این قانون یا موقعیت تعارض منافع را که کتمان شده، در هر یک از اشخاص موضوع این قانون ملاحظه نماید می تواند ضمن گزارش به مرجع قانونی ذی ربط اعم از نظارتی، قضایی و اداری، آن را در سامانه جامع منافع ثبت نماید.

ماده 13: گزارش دهنده در برابر هرگونه اقدام تنبیهی یا تلافی جویانه مرتبط با این اقدام نظیر اخراج یا تعلیق از کار، محروم شدن از ارتقای شغلی، تنزل رتبه گروه، معرفی به کارگزینی به عنوان فرد مزاد بر احتیاج، مزاحمت، رفتارهای تبعیض آمیز و ارباب و تهدید به یکی از موارد مذکور، حمایت می گردد. این حمایت ها در مورد اعضای خانواده وی نیز اعمال می گردد. شخصی که به صورت مباشرت یا باواسطه، اقدامات مذکور را علیه گزارش دهنده یا بستگان او مرتکب شود به مجازات انفصال از 6 ماه تا 2 سال محکوم خواهد شد.

فصل دوم؛ قواعد اختصاصی مدیریت تعارض منافع

بخش اول: مشارکت در فرایندهای تصمیم گیری رسمی اثرگذار بر منافع خصوصی

ماده 14: کلیه مضمولین این قانون در صورت مواجهه با یکی از مصادیق تعارض منافع در جلسات و فرایندهای تصمیم گیری موظفند حسب مورد از شرکت در جلسه یا رأی گیری یا تاثیرگذاری به هر نحو در فرایند تصمیم گیری، امتناع کنند و در صورت اثبات هرگونه تخلف به انفصال از 2 تا 5 سال از خدمت و جزای نقدی به یک تا دو برابر ارزش ریالی تصمیم متخذه محکوم خواهد شد.

تبصره: کلیه اشخاص حقوقی که اشخاص مشمول این قانون در جلسات آنها شرکت می کنند باید ترتیبی اتخاذ کنند که قبل از برگزاری هر جلسه، وضعیت تعارض منافع شرکت کنندگان معلوم

شود و امتناع یک یا چند شخص از شرکت در جلسه به دلیل وجود تعارض منافع، به گونه‌ای نباشد که موجب تعطیلی جلسه شده یا جلسه را از اکثریت انداخته یا معلق یا معوق کند.

ماده 15: شرکت‌هایی که مشمولین این قانون یا بستگان ایشان در آنها سهامدار هستند یا مسئولیت مدیرعاملی، عضویت در هیات مدیره یا هیات نظارت، هیات موسس، بازرسی، حسابرسی، مشاوره و نمایندگی شرکت را بر عهده دارند، نمی‌توانند طرف قرارداد با نهادهای عمومی که اشخاص مشمول در آنها اشتغال دارند و به هر نحو در فرایند انعقاد قرارداد تاثیرگذار باشند، قرار گیرند. در صورت تخلف از مقررات این ماده علاوه بر دو تا پنج سال انفصال از خدمت به جزای نقدی از یک تا دو برابر ارزش ریالی آن قرارداد محکوم می‌گردند.

تبصره 1: در صورتی که مشمولین به هر نحو اعم از عزل، استعفا و خاتمه مدت مسئولیت از سمت خود برکنار شوند، حکم این ماده تا 3 سال پس از اتمام مسئولیت وی مجری خواهد بود.

تبصره 2: قراردادهای مربوط به کالاها و خدمات انحصاری، از شمول این ماده مستثنی بوده ولی باید در سامانه اعلام گردد..

ماده 16: مشمولان قانون نمی‌توانند در مورد نهادهایی که خود، بستگان، شرکا و نمایندگان آنها در نهاد مزبور به عنوان مشاور، نماینده، صاحب سهام، حسابرس، عضو هیئت مدیره، عضو هیئت موسس، مدیر عامل، بازرس فعالیت دارند، هیچ گونه مجوزی صادر نمایند. در صورت صدور مجوز، علاوه بر لغو مجوز به انفصال موقت از 6 ماه تا 2 سال محکوم خواهد شد.

ماده 17: درخواست یا قبول هر یک از سمت های مشاوره، حسابرس، نمایندگی، عضویت در هیئت مدیره یا هیئت موسس، بازرس توسط مشمولان قانون در نهادهای متناظر یا مشابه عمومی یا خصوصی که از نظر موضوعی یا اهداف با نهاد اولیه مشمولان این همانی یا شباهت دارند ممنوع می باشد. در صورت تخلف علاوه بر عودت حقوق و مزایای سمت ثانویه، به انفصال از 2 تا 5 سال محکوم می شوند.

بخش دوم: تصدی مشاغل همزمان

ماده 18: هیچ یک از مشمولان این قانون نمی‌تواند همزمان با اشتغال در یکی از نهادهای عمومی، به هر نوع اشتغال در دیگر نهادهای عمومی یا خصوصی مرتبط با حوزه کاری از جمله قراردادی، پاره وقت، پروژه ای، تمام وقت، عضویت در هیات مدیره یا هیات نظارت، بازرسی، حسابرسی، مشاوره و نمایندگی مبادرت ورزد.

تبصره: مصادیقی از تصدی مشاغل همزمان که به تصریح قانون مجاز دانسته شده از شمول این ماده مستثنی هستند.

ماده 19: اشخاص مشمول این قانون باید ظرف 3 ماه از تصویب این قانون ضمن استعفاء از شغل عمومی خود یا توقف اشتغال خصوصی یا عمومی ثانویه، این موضوع را در سامانه جامع منافع ثبت نمایند. در صورت اشتغال همزمان علاوه بر استرداد وجوهی که از نهاد عمومی دریافت نموده، در مرتبه نخست به انفصال از 2 تا 5 سال و مرتبه دوم به انفصال دائم محکوم می‌شود.

بخش سوم: سهامداری در شرکتهای خصوصی

ماده 20: اشخاص مشمول این قانون تنها در صورتی می‌توانند سهامدار یا شریک در شرکت‌های خصوصی باشند که سهام آنها بیشتر از پنج درصد کل سهام، آورده یا سهم‌الشرکه شرکت نباشد. مازاد بر این میزان، باید ظرف 1 ماه پس از اشتغال یا انتصاب به عنوان مقام یا مسئول، به شخص دیگری غیر از بستگان، شرکا و نمایندگان واگذار شده و این موضوع را در سامانه منافع اعلام نموده و در دسترس عموم قرار دهد.

تبصره: سهامداری یا شراکت در شرکت‌های تجاری که موضوع فعالیت آنها مرتبط با حوزه شغلی مشمولین باشد، به هر نحو ممنوع بوده و مشمول موظف به واگذاری آن ظرف 1 ماه پس از اشتغال یا انتصاب به شخص دیگری غیر از بستگان، شرکا و نمایندگان می‌باشد.

بخش چهارم: تابعیت مضاعف

ماده 21: تابعیت مضاعف اشخاص مشمول این قانون به هر نحو ممنوع بوده و مشمولین 6 ماه پس از تصویب این قانون موظف به ترک تابعیت مضاعف و اعلام آن در سامانه جامع منافع می‌باشند. متخلفین از حکم مذکور به انفصال دائم می‌شوند.

ماده 22: افرادی که با علم و اطلاع، اشخاص مشمول دارای تابعیت مضاعف را به هر نحوی به کارگیری و استخدام کند از قبیل رسمی، پیمانی، قراردادی یا مشاوره، به انفصال 2 تا 5 سال از خدمات مذکور در نهادهای عمومی محکوم می‌شوند.

ماده 23: وزارت اطلاعات با همکاری وزارت امور خارجه مکلف است حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، تابعیت مضاعف مشمولین این قانون را کشف کرده و مراتب را ضمن درج در سامانه به عالی‌ترین مقام دستگاه متبوع گزارش نماید.

تبصره: تمامی دستگاه‌ها می‌بایست در راستای کشف مدیران دو تابعیتی و اجرای احکام این قانون همکاری لازم را ارائه کرده و در این راستا تبادل پایگاه‌های داده‌های اختصاصی خود را صورت دهند.

بخش پنجم: دریافت هدایا

ماده 24: پذیرش یا دریافت هرگونه هدیه ای که در ارتباط مستقیم یا غیرمستقیم با وظایف و اختیارات قانونی مشمولین این قانون به شمار می‌رود، (یا ارباب رجوع یا هر شخصی که فرایند اقدام یا تصمیم اداری در مورد وی در حال جریان است یا از بستگان یا شرکای آنها) ممنوع

بوده و در صورت احراز تخلف علاوه بر ضبط هدیه به نفع دولت، متخلف به دو تا پنج سال انفصال از خدمت و جزای نقدی از یک تا دو برابر ارزش ریالی آن هدیه محکوم میگردد.

ماده 25: دریافت هدایای دیپلماتیک مشروط بر اینکه از سوی نمایندگان رسمی دولت‌های خارجی و طی مأموریت‌های کاری یا مناسبت‌های ملی یا بین‌المللی به رئیس جمهور، رئیس مجلس، رئیس قوه قضائیه، وزرا و سایر نمایندگان رسمی دولت ایران همراه با اعلام نوع هدیه، تاریخ، مناسبت و مقام هدیه دهنده در سامانه جامع منافع مجاز است.

تبصره: هدایای مصرفی به تشخیص بالاترین مقام دستگاه با اعلام جهت استفاده، مصرف شده و هدایای غیرمصرفی باید به محل نگهداری هدایا در سازمان مربوطه تحویل داده شود.

بخش ششم: سفرهای خارجی

ماده 26: کلیه مضمولین این قانون مکلف هستند مشخصه‌های زیر را ناظر به سفرهای خارجی مرتبط با مسئولیت کاری خود که از تاریخ ابلاغ قانون انجام پذیرفته حداکثر یک ماه پس از اتمام سفر در سامانه منافع منتشر و در دسترس عموم قرار دهند.

الف- مقصد یا مقاصد سفر

ب- طول مدت سفر

پ- همراهان سفر

ت- علت سفر

ث- محل تأمین هزینه‌های سفر

ج- دستاوردهای سفر

چ- گزارش سفر

ح- هدایای داده شده یا اخذ شده

خ- صورت هزینه هزینه‌های سفر به همراه اسناد مثبت

تبصره: مضمولین موظفند اطلاعات سفرهای شخصی خود در زمان تصدی را شامل بندهای (الف) و (ب) حداکثر یک ماه پس از سفر در سامانه جامع منافع درج نمایند.

فصل سوم؛ ضمانت اجرا و دادرسی

ماده 27: در صورت نقض هر یک از مواد قانون توسط مضمولان، مجازات انفصال از 6 ماه تا دو سال پیشبینی می‌گردد. این امر مانع از رسیدگی موضوع در مراجع قضایی نیست.